

Indlemmelsesproblemet; thi ligesaa urimeligt det synes at være, at en Landkommunes Økonomi skal forringes betydeligt paa Grund af Naboskabet til en Købstad, ligesaa lidt motiveret skønnes det at være, at dette Naboskab skal være Aarsag til, at dens økonomiske Status paa Købstadens Bekostning er væsentlig bedre end andre ligestillede Kommuner, der ikke grænser til en Købstad.

Ved Udformningen af den foreliggende Bestemmelse har man lagt Vægt paa de ovenfor fremdragne Forhold, der alle er af en saadan Beskaffenhed, at deres Tilstedeværelse meget vel lader sig belyse gennem en forudgaaende Undersøgelse. Ved Siden heraf har man efter lignende Retningslinier som i den tilsvarende svenske Lov ment at burde aabne Mulighed for Indlemmelse i Tilfælde, hvor de bestaaende Grænser lægger Hindringer i Vejen for den stedlige kommunale og økonomiske Udvikling. Herunder har man samlet de Tilfælde, hvor der ikke længere indenfor Købstaden findes egnet Plads til Industriomraader, Havneanlæg, Trafikanlæg iøvrigt og Omraader for Boligbyggeri, kommunale Værker m.v. Den Omstændighed, at man her beskæftiger sig med Indlemmelse, der ensidig begæres af en af de interesserede Parter, gør det naturligvis nødvendigt at udøve Skønnet over, hvorvidt Indlemmelse bør ske, med særlig Varsomhed. Det ovenfor omtalte Nævn skulde gennem sin Sammensætning yde Garantien for, at alle Omstændigheder, der taler for eller imod, blev grundigt overvejede og alsidigt belyst, inden Afgørelsen blev truffen.

Til § 07.

Paragraffens 1. og 3. Stykke gentager med særlig Henblik paa Indlemmelse Bestemmelserne i Forslagets § 02, 1. Stykke, om hvilke Sager der skal forelægges Nævnet, idet det understreges, at den Omstændighed, at der ikke er Enighed om eventuel Erstatning til Amtskommunen, ikke nødvendigvis medfører Sagens Henvisning til Nævnet, naar der iøvrigt er Enighed mellem Byraad og Sogneraad om Indlemmelse og Vilkaar. Erstatningen til Amtskommunen fastsættes da af Indenrigsministeren, der dog ikke er

udelukket fra at indhente Nævnets Erklæring om Spørgsmaalet.

Til §§ 08—010.

I disse Paragraffer omhandles Nævnets Virksomhed med Hensyn til Fastsættelse af Vilkaarene, idet Nævnet — foruden om fornødent at foretage en Afregning af de af Indlemmelsen berørte Kommuner økonomiske Mellemværende — er berettiget til at fastsætte 1) Erstatninger efter Regler, der svarer til §§ 6, 1. Stk. og 7, 1. og 2. Stk. i Loven af 1920 og 2) Overgangsbestemmelser vedrørende Beboernes Skatter efter Regler, der svarer til § 6, 2. og 3. Stk. i Loven af 1920, jfr. Loven af 1928. Man har præciseret, at Nævnet er frit stillet med Hensyn til — indenfor de nævnte 15 Aar — at fastsætte Overgangsbestemmelser, saaledes at Nævnet kan begrænse Skattelempelsen til at gælde Personer, der har haft fast Bopæl i Omraadet i et af Nævnet fastsat Tidsrum forud for Indlemmelsen, at Overgangsbestemmelserne kan anvendes alene overfor de personlige Skatter eller alene overfor Ejendoms-skatterne eller overfor begge de to Skattearter, samt at Erhvervsskatteydere kan medinddrages under Skattelempelserne i det Omfang, Nævnet maatte fastsætte.

Til § 011.

Paragraffens 1. Stykke svarer til § 8, sidste Stykke, og dens 2. Stykke til § 8, 2. Stykke i Lovene af 1920, jfr. Loven af 1928.

Til §§ 012—013.

Paragrafferne svarer henholdsvis til § 9, 1. Stk, § 9, 2. Stk. og § 10 i Loven af 1920.

Til § 015.

Der kan mellem to tilgrænsende Kommuner foreligge det Forhold, at den ene af disse som Følge af Naboskabet til den anden Kommune i særlig Grad berøves Indtægter eller paaføres Udgifter, men at en Omlægning af de to Kommuner Omraader, hvorved disse Ulemper søges fjernet, efter Omstændighederne kan ønskes udsat eller helt undgaaet. For saa vidt de paa-gældende Kommuner da kan enes om en